

1 Milliseid tähtaegu kohaldatakse tsiviilmenetluses?

Horvaatia Vabariigis reguleerivad tsiviilkohtumenetluse tähtaegu tsiviilkohtumenetluse seaduse (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (edaspidi „NN“; Horvaatia Vabariigi ametlik väljaanne) numbrid 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 ja 70/19)) artiklid 111–114.

Tähtaeg on teatav ajavahemik, mille jooksul võib menetlustoimingut teha või enne mille lõppemist ei või seda teha.

Horvaatia menetlusõiguses tunnistatakse mitut liiki tähtaegu:

seadusjärgsed (*zakonski*) ja kohtulikud (*sudski*) tähtajad – seadusjärgsete tähtaegade kestus on seadusega ette nähtud ja seda ei saa kohus või pooled muuta ning kohtulikud tähtajad määrab kindlaks kohus omal äranägemisel iga konkreetse asja puhul oma õiguslike volituste alusel;

pikendatavad (*produživi*) ja mittepikendatavad (*neproduživi*) tähtajad – seadusjärgsed tähtajad ei ole pikendatavad, samas kui kohtulikke tähtaegu võib pikendada ja selle üle otsustab kohus, kuid ainult asjaomase isiku taotluse alusel, kui pikendamiseks on põhjendatud alused (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikli 111 lõige 2);

subjektiivsed (*subjektivni*) ja objektiivsed (*objektivni*) tähtajad – subjektiivsed tähtajad on need, mille algus sõltub sellest, millal volitatud isik saab teada sündmusest, mis on tähtaja arvutamisel oluline, ning objektiivsed tähtajad arvutatakse alates olulise asjaolu ilmnenemisest, olenemata sellest, kas volitatud isik on sellest teada saanud;

aegumis- (*prekluzivni*) ja soovituslikud (*instruktivni*) tähtajad – aegumistähtajast mittekinnipidamine toob kaasa menetlustoimingut tegemise õiguse kadumise, samas kui soovituslikust tähtajast mittekinnipidamine ei too kaasa kahjulikke tagajärgi ja teha võib järgneva menetlustoimingut;

miinimum- (*dilatorni*) ja täitmise (*paricijski*) tähtajad – miinimumtähtajad tähendavad, et menetlustoimingut ei või teha enne teatava ajavahemiku möödumist, samas kui täitmise tähtajad tähendavad, et kohus ei või teha teatavat toimingut enne täitmise tähtaja möödumist;

tsiviilõiguslikud (*građanskopravni*) ja menetlusõiguslikud (*procesnopravni*) tähtajad – tsiviilõiguslikud tähtajad määravad kindlaks ajavahemiku tsiviilõiguse materiaalõiguslikest normidest tulenevate õiguste kasutamiseks või kohustuste täitmiseks, samas kui menetlusõiguslikud tähtajad määravad kindlaks ajavahemiku (tsiviil)menetlusõigusest tulenevate õiguste kasutamiseks või kohustuste täitmiseks.

2 Puhkepäevade loetelu vastavalt 3. juuni 1971. aasta määrusele (EMÜ, Euratom) nr 1182/71.

Horvaatia Vabariigis on puhkepäevade nimekirj reguleeritud Horvaatia Vabariigi riigipühade, mälestuspäevade ja puhkepäevade seadusega (*Zakon o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj*) (NN nr 110/19).

Horvaatia Vabariigi riigipühad on järgmised:

- 1. jaanuar – uusaasta
- 6. jaanuar – kolmekuningapäev
- esimene ja teine ülestõusmispüha
- Kristuse pühima ihu ja vere suurpüha
- 1. mai – tööpüha
- 30. mai – omariikluse päev
- 22. juuni – fašismivastase võitluse päev
- 5. august – võidu- ja tänapüha päev ning kodumaa veteranide päev
- 15. august – Neitsi Maarja taevavõtmise suurpüha
- 1. november – hingedepäev
- 18. november – kodusõja ohvrite ning Vukovari ja Škabrnja ohvrite mälestamise päev
- 25. detsember – esimene jõulupüha
- 26. detsember – teine jõulupüha / Püha Stefanose päev.

Horvaatia Vabariigis on riigipühad puhkepäevad.

3 Millised üldsätted kehtivad eri tsiviilasjade menetlemise tähtaegade suhtes?

Tähtaegu arvutatakse päevades, kuudes ja aastates.

Tähtaegade arvutamise reeglid kehtivad kõikide tähtaegade kohta. Tähtajad arvutatakse täispäevades, keskööst keskööni (*computatio civilis, a die ad diem*), ja mitte hetkest hetkeni, tunde ja minuteid arvutades (*computation naturalis, a momento ad momentum*). Üldreeglite kohta lisateabe saamiseks vt vastus 1. küsimusele.

4 Kui toimingut või formaalsust peab sooritama ettenähtud ajavahemiku jooksul, siis mida peetakse toimingut või formaalsust sooritamise alguseks?

Alguskuupäev on menetluse algatamise või muu toimingut (nt kättetoimetamine, teatavakstegemine) tegemise kuupäev, millest alates tuleb tähtaja kestust arvutada. Alguskuupäev ei sisaldu päevades väljendatud ajavahemikus. Tähtaja alguseks võetakse esimene sellele järgnev päev.

5 Kas dokumentide edastamise või kättetoimetamise viis (isiklikult kohtutäituri kaudu või posti teel) võib mõjutada või muuta tähtaja algust?

Üldreegli järgi peab kättetoimetamine toimuma tööpäeval ja täpsemalt kl 7.00 kuni kl 20.00 kättetoimetamise adressaadiks oleva isiku elu- või töökohas või kohtus, kui nimetatud isik viibib seal. Eespool esitatud reegel selle kohta, et kättetoimetamine peab toimuma tööpäeval ja täpsemalt kl 7.00 kuni kl 20.00, ei kehti erandina posti teel või notaripoolse kättetoimetamise korral.

Dokumente võib kätte toimetada ka muul ajal ja kohas selle isiku nõusolekul, kes on kättetoimetamise adressaat.

Kui kohus peab seda vajalikuks, teeb ta korralduse toimetada dokumendid kätte muus kohas või muul ajal. Seda liiki kättetoimetamise korral tuleb isikule, kellele teade kätte toimetatakse, anda kohtuotsuse ärakiri, mille alusel see korraldus tehti. Otsusele ei ole vaja lisada selgitust.

6 Kas ajavahemiku kindlaksmääramisel võetakse arvesse ka sündmuse kuupäeva, kui tähtaeg hakkab kulgema teatavast sündmusest?

Kui tähtaeg on arvutatud päevades, siis ei hõlma see tähtaeg kättetoimetamise või teatamise päeva ega selle sündmuse päeva, millest tähtaeg algab. Selle asemel algab tähtaeg esimesel sellele järgneval päeval.

Näiteks kui sündmus, millest 15päevane ajavahemik peab algama, toimus 5. veebruaril, lõpeb 15päevane tähtaeg 20. veebruari keskööl.

Seega ei alga tähtaja arvutamine sündmuse päeval (*dies a quo*), vaid järgmisel päeval.

7 Kui tähtaeg on väljendatud päevades, kas nimetatud päevade arv tähendab kalendripäevi või tööpäevi?

Kui tähtaeg on väljendatud päevades, siis tähendab märgitud päevade arv kalendripäevi. Kui tähtaja viimane päev langeb riigipühale või pühapäevale või muule päevale, mil kohus ei ole avatud, lõpeb see tähtaeg sellele järgneva esimese tööpäeva lõpus.

8 Millal väljendatakse tähtaega nädalates, kuudes või aastates?

Kuudes või aastates arvatud tähtaeg lõpeb viimase kuu või aasta selle kuupäeva lõpus, millel on tähtaja alguspäevaga sama number.

Kui viimases kuus sellist kuupäeva ei ole, lõpeb tähtaeg selle kuu viimasel päeval.

9 Millal nädalates, kuudes või aastates väljendatud tähtaeg möödub?

Vt 8. küsimus.

10 Kui tähtpäev saabub laupäeval, pühapäeval või riigipühal, kas see pikeneb esimese järgneva tööpäevani?

Jah.

11 Kas teatavate asjaolude korral tähtaega pikendatakse? Millised on tähtaja pikendamise tingimused?

Kohtu kehtestatud tähtaega võib pikendada ainult üks kord asjaomase isiku taotlusel, kui selleks on õiguspärased põhjused.

Taotlus tuleb esitada enne selle tähtaja lõppu, mille pikendamist taotletakse.

Tähtaja pikendamist käsitleva otsuse peale ei ole võimalik apellatsioonkaebust esitada.

Pikendatud tähtaeg algab esimesel päeval pärast selle tähtaja lõppemist, mille pikendamist taotleti.

12 Millised on apellatsioonkaebuse esitamise eritähajad?

Pooled võivad esitada apellatsioonkaebuse esimese astme kohtu tehtud otsuse peale viieteistkümne päeva jooksul alates kohtuotsuse kättetoimetamise kuupäevast, kui seadusega ei ole muud tähtaega ette nähtud. Tšekke ja käskveksleid käsitlevates vaidlustes on see tähtaeg kaheksa päeva.

Kõik apellatsioonkaebuse esitamise tähtajad peatatakse ajutiselt ajavahemikul 1.–15. augustini.

13 Kas kohus võib eelkõige kohtusse ilmumise tähtaega muuta või määrata kohtusse ilmumiseks kindla kuupäeva?

Kohtu kehtestatud tähtaega võib pikendada ainult üks kord asjaomase isiku taotlusel, kui selleks on õiguspärased põhjused.

14 Kui toimingust, mis on suunatud menetlusosalisele, kes elab kohas, kus tema suhtes võidakse kohaldada tähtaegade pikendamist, teatatakse menetlusosalisele kohas, mille elanike suhtes nimetatud pikendamist ei kohaldata, kas siis selline isik kaotab õiguse tähtaja pikendamisele?

Horvaatia Vabariigi tsiviilkohtumenetluse normid ei näe ette tähtaja pikendamist vastavalt poolte elukohale.

15 Millised on tagajärjed, kui tähtaegadest kinni ei peeta?

Tagajärjed sõltuvad tähtaegade õiguslikust olemusest, st selliste seadusjärgsete tähtaegade puhul, mis ei ole pikendatavad, ja juhul kui pool jätab menetlustoimingu ettenähtud tähtaja jooksul tegemata, toob tähtaja mittejärgimine kaasa järgneva menetlustoimingu tegemise õiguse kadumise.

Teisalt on olemas tähtajad, mille järgimata jätmine järgneva toimingu tegemise õiguse kadumist kaasa ei too. Selliseid tähtaegu nimetatakse soovituslikeks tähtaegadeks.

16 Milliseid õiguskaitsevahendeid võivad kohtusse ilmumata jätnud menetlusosalised kasutada tähtaja lõppemise korral?

Kui pool ei ilmu kohtusse või ei pea kinni menetlustoimingu tegemise tähtajast ja kaotab sel põhjusel õiguse toimingut teha, võib kohus lubada poolel tema taotluse alusel teha see toiming hilisemal ajal (tähtaja ennistamise avaldus), kui leiab, et tähtaja möödalaskmisel olid õiguspärased põhjused.

Taotlus tuleb esitada kaheksa päeva jooksul alates päevast, millal tähtaja möödalaskmise põhjused lakkasid; kui pool sai tähtaja möödumisest teada hilisemal ajal, algab eespool nimetatud ajavahemik päeval, mil ta sellest teada sai. Pärast kahe kuu möödumist tähtaja möödalaskmise päevast ei saa tähtaja ennistamise avaldust enam esitada.

Viimati uuendatud: 06/02/2023

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.